

דה היסטורית זו, מגלים מה טוחו של הכלי החדש; אך מניסוחי הדברים על ידם משתמעת המסקנה כי טוחו ארוך בהרבה מזה של הכלים הנ"ל.

ה"תופתן" הנישא על ידי חייל יחיד — ניתן לירות בו מעל לכתף במצבי עמידה, כריעה או ישיבה. כן מאפשר תלת-הרגל, המחובר אליו קבע, גם ירי מגובה-הקרקע, כשהיורה נמצא במצב שכוב. יתרון לו לכלי החדש על ה"בוזקה" בכך שנעדר בו ה"סילון האחורי" של ניצוצות וגזים-נדלקים. ולא לה הפועלים ב"תופתן" אין צורך בכפפות שרי-פה" (כפפה העשויה אובסט, למניעת כויות) ולא במסיכות-מגן. ציונים אחרים ממקורות קנדיים מד-גישים את מידת הדיוק הרבה אשר לכלי החדש — אך עם זאת מזכירים תמיד כי פרטי פועלו של הכלי עודם כלולים ברשימת איסורי-הפרסום הרשמית. התצלומים של הפגנת הכלי על ידי אנשי חיל החימוש הקנדי מאפשרים לקבל מושג מה עליו.

מלחמת העולם השניה; הכלי—אשר כונה "האלאר" (מן השורש Hell דהיינו "תופת", השם ניתן לכלי בעקבות קריאת קצין אחד למראה פעולתו: "הרי זה נשק-תופת ממש!") — יורה קליע אשר עצמת-הבעירה שהוא מצירה פורצת לו דרך בתוך מלוא עוביו של שריון כבד, והמקרין חום כה נמרץ עד כי "פגיעה כמעט בכל מקום שהוא בטנק תבטיח את השמדתו".

הפיתוח הרב של קליעי ה"מטען החלול" במהלך מלחמת-העולם השניה — שנורה, בצבא הבריטי, מתוך ה"פיאט", ובצבא ארה"ב מתוך "באזוקה", ובדומה לה המטול-הרקטי שבצבא הגרמני — הע-ניק אמנם לאיש הרגלים כלי נשק שיכול היה ל-שאתם אתו לקרב ולהפעילם נגד שריון אויב הפעלה בת-תכלית. אכן, הכלים משני הסוגים גם יחד איל-צווה לסמוך על יכולת התמדתו וקליעתו בטוחים קצרים מאוד*. אין המקורות הקנדיים, המציינים עוב-

* אכן, בענין זה הרי גם הקנה-לארדע — המופע כאן כאילו כ"צד שני של המטבע" — אינו חופשי מאותה מגרעת עצמה. על כן כל עוד לא נתפרסמו ביאורים נוספים — ציון זה הריהו תמוה במקצת. — המער.

"הדבר"

צבא ארה"ב ו"צבא-הצי" האמריקאי ("מארינס"). אין זה עוד נשק-ניסוי — כי על כן לפחות הזמנה אחת בהיקף של 13 מיליון דולר לכלי-נשק חמושים אלה נמסרה כבר לביהח"ר המיצר. כאן, רק העתיד — והנסיון — עשויים להעיד האם אמנם יצדיק הוא בשלמות את משמעותה של המלה היונית "אונטוס" ("הדבר") המשמש לו כשם.

החיפוש אחר כלי-מסנע נגד-טנקי בשביל חיל-הרגלים, אשר יהלום באמת ובשלמות את צרכי ה-רגלי — המתגונן או התוקף — שעה שהלו נתקל במפלצת שריון, עודנו נמשך. אחד מקרני הגישוש האחרונים שבחיפוש זה — ה"אונטוס", כלי הרכב קל-השריון ווריו-התנועה הנושא עליו "סוללה" של קנים-נגד-טנקיים, והוא ילד-טיפוחם של

(BAT) נושא אתו גם ה"אונטוס" "קנים" בני 50 מ"מ לאיכון מטרות. הללו משמשים לטיוח מוקדם על המטרות על מנת לאפשר אח"כ ירי מדויק בקנים בני 106 המ"מ שתחמושתם יקרה, כבדת משקל, וכמותה על רכב-לוחם שכזה — מועטת מאוד.

הכלי החדש בעל השם המורכב "קנה ללא-רתע רב-קני בני 106 מ"מ, בעל הסע עצמי M-50" (לפי כינויו האמריקאי הרשמי) שוקל בכללו 8.5 טון, הוא זחלי-בשלמות, מששת קניו ניתן להסיר מעליו שניים לשם הפעלה על פני קרקע. כן נושא הוא ארבעה "קנים" בני 50 מ"מ לאיכון מטרות, כנ"ל, ו- מקלע 0.30 אחד. את הרכב משרת צוות בן שלושה, ששת כלי הנשק הראשיים — ניתן לירות בהם בכל אחד בנפרד, או במטחים בני 2 קנים (ביחוד לצורך התמדה באש הניתנת לסיורוגין משלושת ה"צמדים") — או במטח כללי מששתם — כשהי תותחן שמפעילם נמצא בתוך "תא" הרכב, ניתן לירות בכלי הנשק הראשיים או באלה המשניים — באמצעות דושת רגל, או בהדקייד. המטח הכולל ניתן כמובן רק במקרים של הכרח חיוני להשיג פגיעה במטרה בעלת ערך ראשון במעלה.

המנוע שברכב — בן 145 כ"ס, כבמשאית צב"אית בת 2.5 טון; המהירות נחשבת ל"בינונית" ואילו כושר הטיפוס של כלי הרכב — כ"מצויק", מאחר שה"אונטוס" מסוגל לטפס במעלה בן 60°, ובאותה הקלות והזריזות להודחל אל מעבר תומה אנכית נמוכה.

אכן, כאן גלגול חדש של "משחית טנקים" הר עשוי להשתלב במבנה יחידות חיל-הרגלים, אך אין לומר כי זהו כלי מן הזולים לרכישה, או להפעלה.

אם לגבי ה"קנה בן 106 המ"מ" האמריקאי החדש קיימות עדיין המגבלות של העדר מחפה-שריון ומיעוט השפעת הלם (ונוסיף על-כך — גיידות מוגבלת-יחסית בתנאי שטח מבוטר-מאוד) — הרי בא "אונטוס" ומנסה לפתור, לפחות במקצת, בעיות לא-קלות אלו לגבי נשק נ"ס שאינו טנק, יש האומרים כי בואו מבשר "תפיסה חדשה בלוחמת השריון".

הכלי נושא עליו ששה קנים-ללא-רתע בני 106 מ"מ; ושריונו אינו כבד כלל, אולם יש בו כדי להגן על ה"אונטוס" (אך לא על כלי נשקו, המוצבים במגולה על "גגו" של כלי-הרכב) לפחות בפני כדורי רים או רסיסים — ואילו את עיקר בטחונו נועד לשאוב ממהירותו ותמרינותו הרבות; וכן, ודאי — מכוח פגיעתו, הנובע לא במעט מן הזריזות בה יכול הוא לכוון את קנה-ראשו כלפי המטרה. בשל צירוף זה של תכונות יש המכונים כלי זה "נשק פגע-וברח".

אנשי "צבא-הציי" סבורים כי כלי זה, הקל-יחסית וניתן לטלטלה הן במטוס והן בספינות זעירות, עשוי לפתור חלק מבעיות הרגלים בשעת עליה על חוף אויב ולנוכח איום שריון אויב, כל עוד לא הובאו לעזרתם הטנקים, אכן, במקצת שאלה היא האם בחלקות שטח כה מצומצמות כפי שהנם לעתים המאחזים הראשונים בחוף-אויב-מוגן, ואשר כה מעט טות בהן האפשרויות לניצול סגולות מהירות-התנועה והתמרינות, עשוי כלי רכב זה, קל-השריון ושהנו גבה-מבנה יחסית, ליהנות מאריכות-ימים כל שהיא, תחת מטר קליעים ובלי מחפה, אולם אין ספק כי ערכו רב בלוחמה נידת וגמישה, וביחוד בשטחים מבוטרים ובעלי מחפה.

כמו הקנה בן 106 המ"מ מונע-הגיפ (המכונה עתה בצבא ארה"ב, נשק נגד-טנקי גודוי" —

הדבר ("אונטוס")